

TASTAVINS

de Porta (*La Cerd. Française*, 453). Llegeixo *Mas dels Tasquers* en un doc. de Cerdanya, Ss. XIII o XIV, en el facs. que en publica (sense imprimir-ne el text) MirretS. (*BABL* VII, 168). No era, però, solament de Cerdanya, car un *Bernardus Tascherii* figura en la carta de franqueses d'Agramunt, a. 1224 (Font R., o. c., § 243).

Ses TASQUES, a Mallorca, possessió petita, te. Llubí, entre *Son Burguet* i *Son Ramis* (XLI, 1.15; Masc. 19A10). Relacionat, potser, tant o més que amb el sentit de 'feina, treball imposit' (*DECat* VIII, 334a), amb el de 'lloc encerclat per a obra, o construcció naval' (338a).

D'això últim deu venir *La Tasca*, nom que usen els pescadors d'Arenys de Mar per orientar-se (en enfilall amb dues torres de la costa) per trobar unes roques sotaiguades cobertes de sapes, riques en pesca (Casac. 1923).

Arà bé aquí topem amb una variant antiga xocant i suggestiva: *Tasclas*, que malauradament no trobo més que en hapax rossellonès antic, a. 1389, en un doc. que Alart situa «à Cerrers» [Cervera?]: «affrontat cum rupe de *Les Tasclas*» (*InvLC* III, 281); ¿seria potser un penyalgar coster usat amb l'ofici de tasques navals? Suggestiva la *-l-*: si hi hagués més seguretat que la que dona un hapax, no dubtaríem a suggerir relació amb la *-l-* del pre-romà ibèric TALSKO-, que he documentat en *DECat* VIII, 338, i estudiat en relació amb l'ibèric *tasconium* de Plini, i el TASKO- galàtic o sorotàptic (cf. *-ITASC-* en els grafitis de Perestortes); i amb TALSKO- com a base del cat. *tascó* (amb la reducció tipus BOLSCAN > *Oscá*, ILERSDA > *Ilerda*).

En fi, a l'altre extrem de les terres catalanes, i amb una altra metàtesi de la *-l-*, potser el mossàrab *taškal* (*DECat*, 337b38, 335a22 ss.). I aquesta àrea mossàrab la veuríem potser estesa fins als *Tascals* d'Alforja (supra). No podem passar de suggerències bo i siguin bastant plausibles, mentre no aparegui més documentació.

Roc del *Tascó*, paratge de saleres per a les ramades, en el Port del Comte (M. Riu, 1.ª *Assemblea comarcal del Penedès*, 158): amb sentit més descomptable topogràficament. Un altre Torrent del *Tascó* era també lloc de pastures en el terme de Queralbs (segons el *Gibell* S. XVIII, de la V. de Ribes, *BCEC* 1918, p. 142; III, 19).

Tasclès, Tascó, Tasques, V. Tascals Tàssio, V. T. (misc. moss.)

Tasia, arabisme molt usat pels llaüters de l'Ebre, que explico segons experiència pròpia i del meu pare (1923) en el *DECat* VIII, 339a26-b60. No solament usat com diem en la frase *fer tasia* (passar [els sirgadors] d'un marge a l'altre costat del riu perquè aquell és escarpat), perquè esdevé també NL: «La *Tazia* del garrofer», al S. de Miravet (diu el barquer d'Ascó a Casac. 1926), la *T. de la Tartuga*, al N. de Benifallet, perquè aquesta roca tapa el pas de la bèstia de sirga (id. ib.); la *Tasia de Miravet* hi feia tasia al llaüter

de Móra que duia Casac. el 1924. Cf. *Tàssio* en misc. moss.

TASTAVINS

És el riu que neix a Mont-roig (alt Matarranya) i després de passar per Pena-roja, desemboca en el Matarranya prop de Vall-de-roures (veg. *E.T.C.* II, 113, 115). A penes porta mai aigua: generalment no se n'hi veu més que en algun toll. El nom és irònic: si et refies de la meua aigua, pobre caminant, tindràs un desengany: hauràs de beure't el vi de la botella; doncs: *tasta-vins*.

Ja en un doc. de 1209, indicant les afrontacions de Mont-roig: «ad portum de *Mezquin* et --- ad *Furnos* --- et vadit per medium rivum de *Tastavins*, qui discurrit inter terminum de *Montis Rubei* et *Fontes-patulæ*» (*Butllari de Calatrava*, ed. Md. 1761, 40b; i *BSCC* XVIII, 357).

Un nom paral·lel és el del riuet *Xercavins*, riu quasi sec, que passa prop de Tàrrega. Ja apareix en docs. medievals en la forma *Cerca-vins*: la *Ce-* de la qual s'ha canviat en *Xe-* per influència d'*eixecar* 'deixar sec un corrent o dipòsit d'aigua', per al qual, veg. *DECat*, s. v. *aixecar*.

1085: «torrente de *Exercavins*», afr. S. de Tàrrega; 1128: «reger de *Exercavins*», afr. S. amb Tàrrega i Est amb *Verdú*; 1166: *Exarchavins* (imprès *Errachavins*) (*L. Bl. de Stes. Creus*, 26.9, 128.5; i altres 6 cites en els índexs d'aquest llibre); 1174: «carrera que vadit ad *Exercavins*» (*Cart. St. Cugat* III, 254, citat junt amb Tàrrega).

I n'hi ha hagut un duplicat en el Vallès, prop de Rubí: 996: «rivulu que nuncupunt *Exercavinos*» (*Cartulari St. Cugat* I, 267); 1163, un Guilelmi de *Xercavi*, que signa *Guill. de Xercavino* (*Cart. S. C.* II, 18). Probablement correspon al Mas *Xercavins* del te. de Cerdanyola, que Mimó (*Masies de Cerdanyola*, 65), troba l'a. 1735 ss.

Tat, Tata, Tatai, Tatanella, V. T. (misc. moss.)

TATGER, TATGERA (Tatxer, Tetgera)

Tetgera: lloc antic en el Baix Berguedà, del qual només tenim notícia per un doc. de 984 amb el nom escrit dues vegades: «*Tedgera, locus*», prop de S. M. de Puig-reig (*Udina, Arch. Cond. S. X*, § 201).

Del NP germ. THEUDIGARI (-GARI, Först., 601 i TAEUD- són arrels molt fecundes). *Tedigerus* NP a. 990 (Abadal, P. i R. etc.). Avui *Tatxer* cognom (Bna. etcètera).

-TATXELL (BENI~)

POBLENOU DE BENITATXELL, poble valencià amb municipi, del marquesat de Dénia, uns 15 k. al